

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 480/2022
18.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Курјачког, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају из члана 246. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Курјачког - адвоката Јовице Ковачевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 66/19 од 22.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1037/21 од 24.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2022. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Курјачког - адвоката Јовице Ковачевића, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К 66/19 од 22.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1037/21 од 24.02.2022. године и предмет враћа Вишем суду у Сремској Митровици на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 66/19 од 22.10.2021. године окривљени Зоран Курјачки оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају из члана 246. став 1. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом од окривљеног је одузета опојна дрога и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1037/21 од 24.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 66/19 од 22.10.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Зорана Курјачког - адвокат Јовица Ковачевић због

битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац окривљеног Зорана Курјачког - адвокат Јовица Ковачевић у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а и као незаконити доказ на коме се заснива правноснажна пресуда првенствено истиче потврду о привремено одузетим предметима ПУ Сремска Митровица од 09.10.2018. године, као и доказе који су проистекли из потврде и то записник о вештачењу НКТЦ одсек Нови Сад бр.234-2934/18 од 11.10.2018. године и извештај о мерењу масе предмета НКТЦ одсек у Новом Саду бр.234-2934/18 од 19.10.2018. године. Према наводима захтева камп приколица у којој су пронађени листови и цветови опојне дроге канабис не представља превозно средство, већ је у питању стан или друге просторије у смислу члана 152. ЗКП, па је полицијским службеницима била потребна наредба за претресање сходно одредби члана 155. ЗКП и радње које је предузела полиција не могу се сматрати овлашћењима полиције из члана 286. ЗКП када није потребна наредба за претрес, јер се не ради о отвореном простору. Наиме, предметна камп приколица била је условљена за становање и у њој је био намештај, није било другог возила које би је вукло, није имала тачкове, при томе ни Закон о безбедности саобраћаја на путевима не сматра је превозним средством јер је у члану 117. став 3. поменутог закона прописано да у прикључном возилу за становање (камп приколици) не смеју се превозити лица, из чега произилази да камп приколица служи за становање односно има идентичну намену као и стан или друге просторије и самим тим за претрес исте је неопходна наредба за претресање, која у конкретном случају није постојала, а нису ни били испуњени услови да се врши претресање без наредбе.

По налажењу Врховног касационог суда а према подацима из списка предмета – фотографије на ЦД-у, у које је првостепени суд извршио увид, ради се о фиксном објекту – камп приколица са значајним оштећењима, отпалим деловима конструкције и импровизовано залепљеним деловима, која је фиксирана на тлу без вучног возила, због чега очигледно не испуњава услове 3.2.1.3. стандарда СРПС ИСО 3833-2005 а што је према одредби члана 11. став 1. тачка 5) алинеја (б) Правилника о подели моторних возила и прикључних возила и техничким условима за возила у саобраћају на путевима неопходан услов да би се иста могла сматрати прикључним возилом врсте О, како се то наводи у другостепеној пресуди.

Према дефиницији наведеној у члану 7. став 1. тачка 50) Закона о безбедности саобраћаја на путевима прикључно возило је возило које је по конструкцији, уређајима, склоповима и опреми намењено и оспособљено да буде вучено од другог возила, а служи за превоз путника, односно ствари, односно за обављање радова. Међутим, у конкретном случају наведена приколица, према изреци правноснажне пресуде у већ описаном нефункционалном стању налазила се на плацу у власништву окривљеног у викенд насељу „...“ на подручју МЗ ... а у којој је према наводима правноснажне пресуде боравио окривљени, што значи да иста није била оспособљена за вучу од стране другог возила и за превоз путника и била је у функцији објекта за становање, а не превозног средства.

Дакле, из напред наведених разлога органи унутрашњих послова су морали наведени објекат третирати као простор за становање и прибавити наредбу о претресању, све ово поготово што је наведена радња, а према наводима потврде о одузетим предметима вршена у 23,10 часова, дакле ноћу и надлежни органи нису могли у оквиру овлашћења која има полиција предвиђеним у члану 286. став 1. и 2. ЗКП извршити преглед превозног средства јер се у конкретном случају радило о камп приколици која је била оспособљена за становање и служила је као објекат за становање а не превозно средство.

Како је, дакле, претрес вршен без наредбе о претресању у конкретној ситуацији када је била неопходна јер се радило о простору за становање, а нису били испуњени законом прописани услови за претресање без наредбе из члана 158. ЗКП то, по налажењу Врховног касационог суда потврда о привремено одузетим предметима ПУ Сремска Митровица од 09.10.2018. године представља незаконит доказ на коме се не може заснивати пресуда.

Имајући у виду да је првостепени суд у доказном поступку извео као доказ потврду о привремено одузетим предметима ПУ Сремска Митровица од 09.10.2018. године и на овом, у конкретном случају, незаконитом доказу засновао осуђујућу пресуду, то је на штету окривљеног учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреду поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену пресуду, иако је на ову битну повреду одредаба кривичног поступка у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Поред тога, докази проистекли из незаконитог доказа, такође се сматрају незаконитим, што би у конкретном случају значило да су и записник о вештачењу НКТЦ одсек Нови Сад бр.234-2934/18 од 11.10.2018. године и извештај о мерењу масе предмета НКТЦ одсек у Новом Саду бр.234-2934/18 од 19.10.2018. године незаконити у делу у којем су проистекли из незаконитог доказа.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Курјачког - адвоката Јовице Ковачевића и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијане правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К 66/19 од 22.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1037/21 од 24.02.2022.

године, те списе предмета вратио Вишем суду у Сремској Митровици на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

У поновном поступку суд ће отклонити повреде одредаба кривичног поступка на које је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.